

[Hans Hansen (Usserød).]

rigtigere, at der stod „Kommunalbestyrelsen“ i Stedet for „Kommunalraadet“. Jeg er opmærksom paa, at Lovforslaget ogsaa paa dette Punkt er i Overensstemmelse med Kommissionsbetænkningen, men da man i den øvrige Lovgivning benytter Benævnelsen „Kommunalbestyrelsen“, vil jeg anse det for rimeligt, at man ogsaa gør det i denne Lov.

Jeg forventer, at dette Lovforslag maa faa en let Gang gennem Rigsdagen, thi en Udvidelse af Fredskovpligten og en større Sikring af vore Skove i Fremtiden maa siges at have Befolkningens Tilslutning. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

Jeg har endvidere den Ære paa mit Partis Vegne at skulle anbefale det samtidig foreliggende Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Skove i de sønderjyske Landsdele. Lovforslaget tilsigter at indføre samme Lovgivning for Skovene i Sønderjylland, som vi efter Forslag til Lov om Skove vil faa i det øvrige Land. Naar der ikke tidligere er indført tilsvarende Lovgivning paa dette Omraade for Sønderjylland, som vi har i det øvrige Land, skyldes det, at ved Genforeningen var Skovlovskommissionen nedsat, og man vilde da afvente denne Kommissions Betænkning, forinden Lovforslaget blev fremsat, da man fandt, at de gamle Bestemmelser i Forordningen af 1805 ikke egnede sig til Indførelse i de sønderjyske Landsdele. Derfor nøjedes man med at gennemføre en Lov om Tilsyn med Skove og om Indskrænkning af Hugsten i en Skov i de første 10 Aar, efter at Skoven havde været Genstand for Køb. Denne Lov af 6. Maj 1921 var altsaa tænkt som midlertidig Lovgivning, og derfor fremkommer nu dette Lovforslag samtidig med Lovforslaget om Skove.

I Lovforslagets § 1 siges det, at dansk Lovgivning om Skove indføres i de sønderjyske Landsdele. I § 2 bestemmes det, analogt med § 1 i Lovforslaget om Skove, hvilke Skove der i de sønderjyske Landsdele skal være Fredskovpligt underkastet. Herved bliver Reglerne om Fredskovpligt ensartede, saaledes at en i de sønderjyske Landsdele beliggende Skov underkastes Fredskovpligt, naar Skoven vilde blive Fredskov, hvis den laa i det øvrige Land. Ifølge § 3 skal denne Lov træde i Kraft samtidig med Loven om Skove.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

Nørskov: De fleste Mennesker holder af Skoven, fordi det er godt at færdes i den. Den giver Læ for Vinden, Skygge mod Solen og frisk, kølig Luft at indaande, og mellem Træerne er der ofte godt Føre. Desuden er Skoven smuk at se paa, ja, i mange Tilfælde ligefrem en Fryd for Øjet. Der er ingen Tvivl om, at Skovene har stor Betydning for et Land, ogsaa med Hensyn til de klimatiske Forhold; det er ved forstlige og andre Undersøgelser tilstrækkelig godtgjort. I tidligere Tid, f. Eks. i Middelalderen, var vort Land skovrigt, og talrige Steder finder vi endnu Rester af gamle Skove. Men gennem Tiderne er Skovene blevet misrøgtet; en Del er ødelagt af Fjendehaand, Ildebrande har ogsaa ødelagt store Strækninger af de danske Skove, og ikke mindst ved Menneskers Uforstand er der ødelagt betydelige Strækninger, idet man gennem mange Aar hensynsløst huggede løs i Skovene uden at erstatte med ny Plantning. Efterhaanden blev Landet nøgent og bart, og Vestenvinden hærgede Landet; der opstod Sandflugt adskillige Steder, hvilket ofte har anrettet store Ødelæggelser. Ved det nittende Aarhundredes Begyndelse begyndte man dog her i Landet at faa Øjnene op for, at man her stod over for en Kalamitet af uanet Rækkevidde, og man tog nu et energisk Arbejde op for at bøde paa, hvad der var forsaamt gennem mange Aar. Ved Skovforordningen af 27. September 1805 blev de Skove værnet, som endnu var i Behold, og det kan ikke nægtes, at denne Forordning har haft stor Betydning som Værneforanstaltning for de danske Skove. Senere tog Staten Arbejdet op for Plantning af ny Skov, og vi har endnu mange Steder store Statsplantager, der stammer fra nævnte Tidsrum. Men det var alligevel først ved Hedeselskabets Stiftelse i 1866, at der rigtig kom Gang i Beplantningsarbejdet, og derved skete der et uhyre stort Fremskridt til Gavn for vort Land. Mange Egne har endog ganske skiftet Karakter siden Hedeselskabets Stiftelse; hvor der før var øde og bart, findes nu ofte smukke Naaletræs- eller Lystplantager, ligesom man i stor Udstrækning har plantet levende Hegn rundt omkring i Skellene og mellem de enkelte Vange. Man kan godt sige, at Hedeselskabet her kom som en Kulturfaktor, der af øde Ørk har skabt nyttebringende Kultur og derved tilige skabt Arbejde for mange Mennesker.

De fleste Mennesker her i Landet er sikkert enige om at bevare Skovene, og det foreliggende Forslag tager da ogsaa Sigte herpaa. I sin Forelæggelsestale henviste den